

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 2 december 2021

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

niet verschenen

hierna te noemen: **beklaagde**

en

1. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

XXXXXX

Gevestigd te XXXXXX

Vertegenwoordigd door XXXXXX

2. de vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mevrouw D.A. Schuitemaker LLB

hierna te noemen: **klaagsters**

De XXXXXX wordt hierna "rasvereniging" genoemd.

1. Het verloop van de procedure

- Bij brief van 10 juni 2021 met bijlage heeft de Raad van Beheer beklaagde laten weten dat de rasvereniging een klacht tegen haar heeft ingediend in verband met het inzetten van een dekru die aantoonbaar aan een erfelijke aandoening lijdt.

- Beklaagde, zo stelt de Raad van Beheer, heeft hiermee de regels uit het Kynologisch Reglement en het Verenigingsfokreglement van de rasvereniging overtreden.
- Beklaagde heeft bij brief van 5 juli 2021 gereageerd.
 - Op 27 augustus 2021 heeft de Raad van Beheer de klacht bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg (hierna te noemen "Tuchtcollege") aanhangig gemaakt en gevorderd dat het Tuchtcollege de zaak in behandeling zal nemen.
 - Bij aangetekende brief d.d. 12 oktober 2021 heeft de secretaris van het Tuchtcollege beklagde opgeroepen om ter zitting van 5 november 2021 te verschijnen en haar de gelegenheid geboden om een (aanvullend) verweerschrift in te dienen. Bij email van 21 oktober 2021 heeft beklagde aangegeven dat haar reactie van 5 juli 2021 aan de Raad van Beheer ook haar verweerschrift is.
 - Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 5 november 2021
 - Tenslotte is uitspraak gewezen.

Van hetgeen ter zitting is behandeld heeft de secretaris aantekeningen gemaakt.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

De beklagde wordt verweten dat zij als lid van de rasvereniging met de hond XXXXXX (NHSB XXXXXX) heeft gefokt, terwijl deze hond aantoonbaar lijdt aan een aandoening die als fokuitsluitend wordt aangemerkt in artikel 4.3.2. van het Verenigingsfokreglement ("VFR") van die rasvereniging.

De beklagde wordt verder verweten dat zij met de hond XXXXXX (NHSB XXXXXX) heeft gefokt, terwijl deze hond aantoonbaar lijdt aan een aandoening, die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of de nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen, namelijk dat de hond lijdt aan de aandoening "elleboogdysplasie". Dit blijkt uit de uitslag van het elleboogdysplasie-onderzoek van 7 augustus 2019. De gewraakte dekkingen hebben plaatsgevonden op of omstreeks 23 januari 2020, 17 februari 2020 en op 17 februari 2021. De aandoening elleboogdysplasie is verwoord in het VFR van zowel de Nederlandse Labrador Vereniging als de Labrador Kring Nederland.

Standpunt van de rasvereniging

Elleboogdysplasie is een complexe aandoening. Het is bekend dat elleboogdysplasie in ons ras voorkomt. De laatste tijd wordt dit gezondheidsprobleem steeds groter. Er mag met geen enkele vorm van elleboogdysplasie/artrose gefokt worden. Het kan inderdaad gebeuren dat na een ongeval een vorm van artrose ontstaat. Als echter blijkt dat beide voorpoten niet vrij zijn van elleboogdysplasie en als ook nog blijkt dat één van de nakomelingen hieraan lijdt, dan gaan wij er sowieso van uit dat het om een erfelijke aandoening gaat.

Binnen onze vereniging is het gebruikelijk dat iedere overtreding van het VFR geanonimiseerd in ons clubblad verschijnt. Wordt het VFR drie keer overtreden dan wordt, op grond van artikel 11 VFR, het lid geroyeerd. Beklaagde heeft drie keer het VFR overtreden, alle overtredingen zijn gepubliceerd en beklagde is daarom als lid van de vereniging geroyeerd.

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 2 december 2021

Naast deze overtreding vermoeden wij dat dezelfde teef binnen een periode van 12 maanden tweemaal gedekt is, waardoor tussen twee opeenvolgende nesten geen periode van minimaal 12 maanden verlopen is.

Het verweer

Beklaagde heeft in haar email van 21 oktober 2021 het Tuchtcollege laten weten dat zij het gestelde in haar verweerschrift van 5 juli 2021 onverkort handhaaft. Het Tuchtcollege zal de inhoud daarvan als hier ingelast en herhaald beschouwen.

In dit verweerschrift bevestigt beklagde dat zij in 2020 genoemde reu heeft gebruikt alsook dat zij toen wist dat deze reu beiderzijds aan een los processus coronoïdeus ("LPC") leed. Het ontstaan ervan wijt zij aan een trauma, waarbij de reu met zijn voorpoten vast is komen te zitten in het gaas. Beklaagde heeft contact opgenomen met de fokker van genoemde reu en die liet haar weten dat alle honden uit hetzelfde nest, net als de ouders, gezond en geröntgend waren. Alle zijn vrij gebleken van heup- en elleboogdysplasie. Bovendien schrijft de Raad van Beheer in zijn reglement niet dat het verboden is om te fokken met een hond die aan elleboogdysplasie lijdt.

Beklaagde geeft aan dat zij tot 7 juni 2021 nimmer door de rasvereniging erop is gewezen dat zij noch in 2020 noch in 2021 de nesten mocht fokken. Genoemde brief is de eerste die zij met betrekking tot overtreding van het VFR ontvangen heeft. Een tweede brief heeft beklagde nooit ontvangen en zij is van mening dat de rasvereniging niet conform haar eigen regels handelt door haar nu als lid te royeren zonder haar eerst hierover te horen.

De reden om genoemde reu als dekreu te gebruiken is dat in het nest, waaruit hij komt, geen elleboogdysplasie voorkomt. Daarnaast is de reu supergezond en nooit kreupel geweest. Beklaagde is er altijd van overtuigd geweest dat de LPC het gevolg is geweest van het vastzitten in het gaas.

Standpunt en vordering Raad van Beheer

In de klacht van de vereniging wordt gesproken over twee nesten, er zijn echter drie nesten gefokt door beklagde waarvan de betreffende reu vader is (nest XXXXXX). Volgens het VFR van de NLV, waarvan beklagde lid was op het moment van de dekking, mag er alleen gefokt worden met elleboogdysplasie vrije honden.

Volgens het VFR van de Labrador Kring Nederland mag er alleen gefokt worden met elleboogdysplasie vrije honden en honden met artrose graad 1, mits de partner vrij is. Op grond van beide VFRs is het verboden met LPC te fokken, een vorm van elleboogdysplasie, waaraan de betreffende reu bewezen lijdt.

Beklaagde geeft in haar verweer aan dat ze heeft voldaan aan het Kynologisch Reglement ("KR"). Dit is onjuist. Volgens artikel VI.3 lid 3 KR mag niet worden gefokt met een hond die lijdt aan een aandoening die de hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen. Elleboogdysplasie is een aandoening die valt onder artikel VI.3 lid 3 KR. In het verweten gedrag is de elleboogdysplasie uitslag van de reu niet opgenomen.

De Raad van Beheer vordert daarom een onvoorwaardelijke diskwalificatie van 4 jaar.

3. De beoordeling door het Tuchtcollege in eerste aanleg

3.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het Tuchtcollege in eerste aanleg is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat door de beklaagde bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, een dekaangifte en/of een geboorteaangifte is ingediend waarmee beklaagde de rechtsmacht van de Raad van Beheer en de werking van het Kynologisch Reglement aanvaardt vanaf het moment van de dekking en/of de geboorte waarvoor de aangifte is gedaan (artikel III.20 Kynologisch Reglement).

Het Tuchtcollege is bovendien bevoegd nu de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland beklaagde op haar verzoek het recht heeft verleend op het voeren van een kennelnaam. Deze kennelnaam voerde zij op het moment van het haar verweten gedrag. Op grond van artikel III.46 van het Kynologisch Reglement is zij daarom onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Het Tuchtcollege is tevens bevoegd in deze zaak te oordelen omdat de beklaagde ten tijde van het haar verweten gedrag lid was van een vereniging, die is toegelaten tot het lidmaatschap van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. Op grond van de statuten van die vereniging is de beklaagde onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Op grond van artikel 30 en volgende Procesreglement Tuchtrecht kan de Raad van Beheer vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt. Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar vordering.

3.2. Overwegingen met betrekking tot het verweten gedrag

Uit het hierboven omschreven verweten gedrag en het door de rasvereniging ingediende klachtenformulier met bijlagen kan als vaststaand worden aangenomen dat de hond XXXXXX, waarvan beklaagde eigenaar is, lijdt aan ellenboogdysplasie. Op 7 augustus 2019 is na onderzoek vastgesteld dat deze hond aan beide voorpoten artrose graad II heeft en LPC aanwezig is. De Raad van Beheer heeft tijdens de zitting bewijs van de resultaten van dit onderzoek in het geding gebracht.

Genoemde hond heeft na genoemd onderzoek in ieder geval drie keer een teef gedekt. Uit deze teven zijn op 24 maart 2020, 12 april 2020 en 17 april 2021 pups geboren. De rasvereniging vermoedt dat twee dekkingen bij dezelfde teef binnen een periode van 12 maanden hebben plaatsgevonden. Dit onderdeel van haar klacht is niet aan het Tuchtcollege voorgelegd. Dit zal dan ook verder niet behandeld worden.

Beklaagde geeft aan dat genoemde reu nooit kreupel is geweest en dat ook bij zijn nestbroers- en zusters geen ED voorkomt. Beklaagde gaat eraan voorbij dat zij wist dat een medisch onderzoek had aangetoond dat deze reu wél aan elleboogdysplasie lijdt. Elleboogdysplasie is een verzamelnaam van de hieronder genoemde aandoeningen in een ellebooggewricht:

- OCD (“Osteochondritis Dissecans”): is een beschadiging van het kraakbeen. Als een stuk kraakbeen los komt te liggen kan dit flink pijnlijk zijn voor de hond.
- LPC (“Los Processus Coronoïdeus”): is een los stukje bot van de ellepijp in het ellebooggewricht.
- LPA (“Los Processus Anconeus”): is een botpunt van de ellepijp dat zich aan de bovenkant van het ellebooggewricht bevindt. Tijdens de groeifase hoort dit vast te groeien aan de ellepijp.

Beklaagde was ten tijde van de overtreding lid van de Nederlandse Labradorvereniging. In het VFR van de Nederlandse Labrador Vereniging is bepaald dat beide ouderdieren zowel rechts als links “vrij van elleboogdysplasie” moeten zijn, alvorens zij voor de fokkerij mogen worden ingezet. Inmiddels is het bij de rasvereniging bekend dat tenminste één nakomeling aan elleboogdysplasie lijdt en hiervoor een operatie moet ondergaan.

Beklaagde is van mening dat hoewel de Raad van Beheer het fokken met een hond die aan LPC lijdt afraadt, de Raad van Beheer dit niet verbiedt. Beklaagde gaat bij deze stellingname voorbij aan artikel VI.3 lid 3 van het Kynologisch Reglement, waarin dit verbod wél staat: het is verboden te fokken met honden die aantoonbaar lijden aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen. Elleboogdysplasie is een dergelijke aandoening.

Beklaagde is eveneens van mening dat het feit dat bij één nakomeling reeds elleboogdysplasie is vastgesteld en deze hieraan geopereerd moet worden, niet veroorzaakt is door haar handelswijze. Zij realiseert zich niet, dan wel niet voldoende, dat de ouderdieren van genoemde reu weliswaar vrij zijn, maar elleboogdysplasie geen simpele overerving kent waarbij de dieren zijn onder te verdelen in lijder, drager of vrij. Hierdoor is de overerving complex, maar geen reden voor de aanname dat het gebruik van een reu met elleboogdysplasie, maar vrije ouderdieren gerechtvaardigd is. Beklaagde is zelf niet als diergeneeskundige beëdigd en heeft geen resultaten van medische onderzoeken met een dierenarts, gespecialiseerd op het gebied van de orthopedie overlegd, maar slechts aangegeven wat een Tsjechische fokker haar (vermoedelijk telefonisch) heeft medegedeeld. De conclusie kan getrokken worden dat fokken met elleboogdysplasie vrije dieren zelfs niet uitsluit dat de nakomelingen geen elleboogdysplasie krijgen, maar dit geeft statistisch veruit de kleinste kans tot de ontwikkeling van elleboogdysplasie bij de nakomelingen. Wetenschappelijke studies hebben bovendien geen relatie tot castratieleeftijd en het ontwikkelen van elleboogdysplasie kunnen vaststellen.

Het Tuchtcollege gaat ervan uit dat fokkers weten dan wel behoren te weten dat de gezondheids- en welzijnsregels, die onder meer in het Kynologisch Reglement zijn opgenomen, essentieel zijn voor en ter bescherming van de gezondheid en het welzijn van hun hond maar ook van hun eventuele nakomelingen.

Uit de verklaring van beklaagde blijkt dat zij bekend is met de regelgeving uit het Kynologisch Reglement. Beklaagde geeft toe dat zij de regels van de rasvereniging niet voldoende is nagekomen omdat zij zich daar onvoldoende in verdiept had.

Dit laatste is ook van toepassing op het feit dat beklaagde voelt dat zij door de rasvereniging onrecht is aangedaan nu zij inmiddels door haar als lid is geroyeerd. Beklaagde vindt het vreemd dat de rasvereniging nimmer hierover contact met haar heeft opgenomen voordat zij tot royement van het lidmaatschap is overgegaan. Beklaagde gaat eraan voorbij dat de rasvereniging een clubblad uitgeeft dat aan ieder lid wordt toegezonden. De rasvereniging heeft ter zitting verklaard dat als een lid het VFR overtreedt dit daarin geanonimiseerd wordt gepubliceerd. In het VFR is als sanctie opgenomen dat als een lid drie overtredingen op grond van het VFR heeft begaan dat royement tot gevolg heeft. De hierboven genoemde drie overtredingen van beklaagde zijn alle in het clubblad gepubliceerd en de rasvereniging heeft daarom beklaagde als lid geroyeerd. Beklaagde had dit dan ook kunnen en behoren te weten.

Het is echter niet aan het Tuchtcollege om een oordeel over het wel of niet terecht gegeven royement aangezien dit niet tot de bevoegdheid van het Tuchtcollege behoort maar onderdeel is van intern beleid van de rasvereniging.

4.3 Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Het Tuchtcollege overweegt dat met de onderhavige regelgeving door de Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is beoogd om het belang van de gezondheid en het welzijn van de rashondenpopulatie in Nederland te dienen. Nu de bevordering van de gezondheid en het welzijn van honden en hondenpopulaties een statutair doel van de vereniging is, is het Tuchtcollege van oordeel dat overtreding van deze regelgeving zeer ernstig is.

Het Tuchtcollege rekent beklaagde aan dat zij de hier bedoelde reu drie keer heeft laten dekken, terwijl ze wist of behoorde te weten dat de hond lijdt aan een aandoening die geldt als een fokuitsluitende grond bij de Nederlandse Labrador Vereniging. Van de fokker had mogen worden verwacht dat deze navraag zou hebben gedaan bij de rasvereniging, dan wel de Raad van Beheer in hoeverre een hond die lijdt aan elleboogdysplasie voor de fokkerij mag worden ingezet.

Voor een overtreding van artikel VI.3 KR geldt onder meer als maximumstraf een onvoorwaardelijke diskwalificatie voor een periode van 4 jaar. In deze zaak zal het Tuchtcollege er rekening mee houden dat de beklaagde voordat dit feit werd gepleegd niet eerder ter zake van een dergelijk feit is veroordeeld.

4. De beslissing

Het Tuchtcollege doet uitspraak als volgt:

- een onvoorwaardelijke diskwalificatie voor de periode van 2 jaar;
- deelt mee dat tegen deze uitspraak zowel door klagster als de beklaagde hoger beroep bij het Tuchtcollege in hoger beroep kan worden ingesteld (artikel 69 e.v. Procesreglement Tuchtrecht). Dit hoger beroep dient per aangetekende brief te worden ingesteld bij de secretaris van het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep, per adres Postbus 75743, 1070 AS Amsterdam;

Zaaknummer: 21-009

Datum uitspraak: 2 december 2021

- deelt mee dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan beklaagde aangetekend is verzonden. Het hoger beroep schorst de uitvoering van deze beslissing niet.

Deze uitspraak is geweest te Woudenberg op 2 december 2021 door de heer mr.dr. H.S. Grotens, voorzitter, de heer mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

De heer mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen